

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 162**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Jag sänder dig nu dina papper tillbaka. Antag nu så är du så förligt avall
att mina misslyckade teckningar alla jag funnit till och lägg in sidorna i rätt ordning och bry
dig ej om afverskrifningarna. Och se nu de anmärkningarna jag skulle vilja göra.
Du kan lämna dem utom att bli ledna alla.

I första Kapitlet skulle jag gärna vilja ha förkortat en del uppgifter om Nöäs så att
dena flyttas till andra Kapitlet, då man ser stället, om möjligt och ^{förkortade} tydligt om färger
och om de egyptiska lärarnas tankar om frentimmarer.

I andra Kapitlet skulle det vara mycket bra om litet om Nöäs historia och om de många
främlingar berättades under roddan, jag ville också gärna ha flickornas litet sötare. Såd
kunde nog vara blyg ändå. Jag skulle också gärna vilja att stället framträdde litet vack-
rare. Såd skulle nog tyckas att det ingenting vore, men läsaren måste finna det förhå-
rande såsom det beskriues. Det låter ju nu som om det bara vore flickornas lokal-
patriotism, men Nöäs är ju verkligen vackert.

Mellanboken om att han drömmar på Nöäs är ju bra. Men den lilla episoden om
att han ej vill sitta vid engelsmännens bord kan nog vara ett par rader kortare.

Hela kapitlet är förhållande af tekniska, då han drömmar i spegeln bra, men det kan
nog drägas ihop och skulle vinna på det. Samtalet blir sedan utmärkt bra, då
de kommer till Egypten, dess första del skulle vinna på om det vore möjligt
att litet draga ihop hvad han tänker mellan frågor och svar. Stilet är förträffligt.

Man intet mer om detta, men jag skulle ändå vilja nota om du skulle
beifva något skottad om du finge höra att Karl Larsson hade målats
balkongröcket på Bergs stora kapla. Inte träskan, inte figurerna, men
balkongröcket. Det kunde ju ha varit nå, att Karl Larsson är
specialist på balkongröck och att han kommit upp till Bergs en
gång, då Richard varit ute, och blifvit out på balkongröcket och gifvit
sig till att måla ett annat. Då nu Berg fått se hvad han gjort,
tänker jag nog, att han blifvit out och inte tyckt att det var så vack-
gjort målat som han änsyftat, men inte tror jag att han tagit det
som ett onfall på hans konstnärära, och jag gissar att han varit
det stå för att han själv skulle på desto mer tillfälle att måla
träd och människor och solken

Att detta har gjort mig mycket ont men nu du kan

